

Centrale visie parochie O.L.V. van Lourdes, H. Familie en H. Guliëlmus,

November 2017

Allereerst de vraag: wat voor een parochie willen we zijn?

Door haar geschiedenis hier in de volkswijken van Maastricht-Oost willen wij een laagdrempelige kerk zijn, die gastvrij is. Een kerk die mensen nabij wil zijn; alle mensen, ongeacht hun geloof, geaardheid, huidskleur of politieke voorkeur, maar wel mensen die vragen om nabijheid om welke reden dan ook. Maar ook willen we graag kerk zijn samen met elkaar. Dat is een mooi ideaal. De groep die de parochie draagt is niet zo groot en is kwetsbaar, maar heel erg geëngageerd. Samen moet je het doen. Mensen mogen een stem hebben in onze parochie. Een stem die expliciet gemaakt wordt in het kerkbestuur en in het pastorale overleg en de begeleidingsgroep. Wij willen er zijn samen met arme en kwetsbare mensen, omdat wij ons zelf ook zo voelen in deze geïndividualiseerde en geseclariseerde samenleving van nu waarin jong en succesvol zijn erg dominant zijn. Velen van onze parochianen vallen uit de boot ondanks alle projecten en ondanks alle inzet van heel veel goedwillende professionals en vrijwilligers.

Wij willen een kerk zijn die zich niet opsluit op pastorie en sacristie, maar die de straat opgaat. Een kerk die niet zelf van alles organiseert, maar die aansluit bij wat er gebeurt in de stad, in de buurt en de wijk. Een kerk wel die het kerkelijk jaar viert in de traditie van het christelijk geloof en die ook de sacramenten wil bedienen en vieren. Daarom is er zorg en aandacht voor het kerkelijk jaar met haar bijzondere vieringen van communie, vormsel, Lourdesviering, feest van Maria ten Hemelopneming, Allerzielen en Carnaval, om enkele kernmomenten aan te stippen. We willen ook een kerk zijn die er niet alleen op gericht is om mensen in de kerk te krijgen, maar die ook zelf de straat opgaat en aansluiting zoekt bij wat er op straat leeft en speelt. Maar ook een kerk die zich centreert rondom het gebouw van de kerk zelf, als in- en uitvalsbasis als het ware. Een kerk die met het thema van de Heiligdomsvaart 2018 erg goed uit de voeten zou willen kunnen: "Doe goed en zie niet om."

Uitgangspunt is de drieslag: vieren – dienen – leren
liturgie – diaconie – catechese

Deze drieslag moet als het ware steeds weer creatief opnieuw waargemaakt worden samen met elkaar. Maar het is de grondslag van de gemeenschap die we als kerk willen zijn.

We willen daarom behalve een gastvrije kerk ook een kerk zijn die communiceert met de buurt, de stad en de samenleving.

We hechten ook aan een verzorgde liturgie en zijn heel blij met de grote inzet van ons koor, elke zondag, bij alle uitvaarten en bij de enkele bruiloften en andere bijzondere vieringen. Het koor draagt de liturgie mee. Liturgie is een heilig samenspel tussen voorganger, assistenten, koor en kerkgangers en Slivvenhier.

We staan in de traditie van de katholieke kerk, die de gemeenschap maakt tot een sacramentele gemeenschap: een gemeenschap die teken wil zijn van Gods bevrijdend handelen in onze geschiedenis, in en door Jezus Christus, waarin wij in de Geest verbonden met elkaar aan deel mogen nemen. Daarom ook wordt de eucharistie gezien als de kern van deze gemeenschap. Dat alles maakt dat het gebouw van de kerk niet zo maar een gebouw is als alle andere gebouwen. De kerk is een sacramentele ruimte waar letterlijk Slivvenhier bewaard wordt en de Godslamp brandt.

Is er dan niets anders mogelijk in de kerk dan de katholieke liturgie? Het bijzondere gebouw van de Onze Lieve Vrouw van Lourdes willen we juist maken tot een centrum van buurt en parochie. Alles werkt daarbij mee. Het is een monument en het ligt op een uitzonderlijk mooie en goede plek. Wij vinden dat Peutz een prachtig, sober en krachtig gebouw heeft neergezet op een plek die in de toekomst een heel centrale ligging heeft in de verdere stadsontwikkelingen van Maastricht-Oost. De architect Jo Coenen situeerde rond de kerk zelfs een nieuw stadshart voor Maastricht-Oost, dat deed hij al in 2007.

De architect heeft er bovendien een gebouw van weten te maken dat zich er toe leent om op zeer uiteenlopende wijze te gebruiken. Indachtig de woorden uit het Johannes-evangelie dat in het huis van de Vader ruimte is voor velen, is ook in de kerk ruimte tot veel, maar steeds in respect tot de sacrale functie van het gebouw, die als minimumvoorwaarde geldt. Niet rennen, niet schreeuwen, maar je ingetogen gedragen.

Voor het gebruik van het gebouw van de kerk willen we niets bij voorbaat uitsluiten en openstaan voor elke vraag, maar die per keer bekijken en zien in hoeverre het aansluit bij de algemene dienst aan mensen in de ruimste zin van het woord.

Voor deze nieuwe ontwikkelingen moet de kerk als een visitekaartje zichtbaar worden. Een gebouw is belangrijk, juist in deze veranderende tijd van beperkte mankracht en beperkte middelen. Tegelijkertijd vraagt een gebouw nu veel meer dan vroeger in de sfeer van voorzieningen en mogelijkheden. Wij willen open en gastvrij zijn, maar wel met de voorzieningen die daar in de huidige tijd bij passen.

Belangrijke zaken die daarom nu aandacht vragen met het oog op de toekomst en om dit gebouw een centrale betekenis te kunnen geven, zijn de volgende:

1. Verwarming;
2. Toiletvoorzieningen;
3. Mogelijkheid van ontmoeting door voorzieningen van koffie etc.
4. Multimedia;

Ad 1. Verwarming

De verwarming vraagt aandacht. We kunnen niet blijven doorgaan met deze oude

oliestookketel, want het moment zal komen dat de verwarming zal uitvallen en het is beter al een oplossing te hebben voordat dat gebeurt.

Ad 2. Toiletvoorzieningen

Er moeten goede toiletvoorzieningen komen, ook met een invalidentoilet, Sanitaire voorzieningen heb je gewoon nodig in een huis dat gebruiksvriendelijk wil zijn. Het moet niet zo zijn dat mensen tijdens vieringen almaar de sacristie ingaan om daar naar het toilet te gaan.

Ad 3. Koffiefaciliteiten

Er moeten voorzieningen komen om na de vieringen of andere activiteiten met elkaar koffie te drinken. Elkaar ontmoeten en met elkaar in gesprek gaan is een basisvoorwaarde om samen kerk te zijn. Nu vindt dit plaats in de sacristie waar velen zich niet op hun plaats voelen. Koffie drinken moet in de kerk worden gerealiseerd.

Ad 4. Multimedievoorzieningen.

De tijd dat de mensen geconcentreerd in staat waren om 15 minuten naar een verhaal van de pastoor te luisteren is voorbij. In de modernen tijd gaat alles gaat snel en flitsend. Een eigentijdse kerk moet hierop inspelen en gebruik maken van de mogelijkheden die de multimedia biedt. Ook moet gebruik worden gemaakt van de mogelijkheid om op internet aanwezig te zijn. Een kerk moet zich niet alleen bewegen binnen de eigen parochie-grenzen maar ook parochie-overstijgend opereren. Zondagsvieringen en andere belangrijke bijeenkomsten moeten te volgen zijn op het Internet.

Maar bij de realisatie van bovengenoemde punten doemen een aantal problemen op.

- a.** De parochie beschikt over onvoldoende financiële middelen en teert al jaren in op een te klein vermogen.
- b.** De parochie is nauwelijks in staat het kerkgebouw te onderhouden. Vele inwoners van Maastricht Noor-Oost met de wijken Wittevrouwenveld, Wyckerveld, Nazareth en Limmel zijn mensen, zonder stigmatiserend te willen zijn, die tegen de financiële ondergrens aanzitten. Een financieel beroep doen op de parochianen is niet reëel.
- c.** Het onderhoud en de investeringen in het gebouw kunnen dus niet louter worden opgebracht door de parochie en de parochianen. Gelet op deze situatie moeten de plannen extern gefinancierd worden. De parochie zelf is ervoor verantwoordelijk dat er in en rondom de kerk een levende gemeenschap is waar kerkelijke- en buitenkerkelijk leven hand in hand gaan.

Belangrijke aandachtspunten

De liturgische structuur van de kerk moet intact blijven. Het altaar samen met het tabernakel blijft op dezelfde plaats staan. De aandachtlijnen zijn daarop gefocust, dat vormt de structuur van het gebouw.

Voor kleinere en intiemere vieringen is de Emmaüskapel of de sacristie beschikbaar. Deze ruimtes zijn prima geschikt voor lezingen, yoga en meditatie.

De kerk is geen eiland maar een onderdeel van een levende gemeenschap. Samenwerking met het Trefcentrum, de Theresiaschool en met Trajekt moet worden uitgebouwd. Dit geldt ook voor de gemeente Maastricht, de Pinkstergemeente die binnenkort de Guliëmuskerk gaat betrekken en de schoolgemeenschappen die rondom de parochie zijn gevestigd.

Twee weten er meer dan een! Daarom moet de focus komen te liggen op samenwerking met anderen maar met respect voor ieders eigen identiteit. Om dit te onderbouwen heb ik het boek van Gabriëlla de Keukeleire '25 jaar buurtpastor in het Wittevrouwenveld' erbij genomen. Leerzaam is wat Gabriëlla op pag. 217 zegt naar aanleiding van de vraag of zij een geestelijke leidsvrouw is. Zij schrijft daar: 'Het is de kunst om ons te laten leiden door de mensen waarmee we optrekken en door God die we bij deze mensen op het spoor komen' Dit lijkt mij, zij vraagt het zich retorisch af, inderdaad een kern van spiritualiteit en geloof te zijn. De kern is dan onze eigen kwetsbaarheid, onze armoede, onze rijkdom in wat we wel te bieden hebben; onze hulpeloosheid en onze kracht. Alles staat of valt met de persoonlijke relatie die een wederkerige relatie moet zijn waarin het gaat om raken en geraakt worden van elkaar en van God. Dat laatste maakt juist pastoraat tot pastoraat, dat God niet buitengesloten wordt, dat er een ruimte is om ook over én met God te spreken, dat God ook binnengebracht mag worden, al is het maar soms heel even, maar dat niet aan Hem en aan Zijn gezicht in ons midden, dat van de lijdende mens, voorbijgegaan wordt.

Ik wil geloven dat voor de toekomst van ons geloof en onze kerk, maar ook voor de toekomst en het leven van mensen in onze buurten de Onze Lieve Vrouw van Lourdeskerk een bijzondere rol kan vervullen juist in het vieren, dienen en leren van en met elkaar en om zo een gemeenschap op te bouwen voor alle mensen van goede wil..

Uiteindelijk zal niet aan ons gevraagd worden hoe vaak we naar de kerk gegaan zijn, maar wat we voor de minste der zijnen hebben gedaan, ongeacht wie of wat we zijn. Maar, en dit is de paradox, om dat te kunnen hebben we een kerk nodig. Maar wel een kerk die voldoet aan de eisen van onze tijd!

november 2017

Pastoor Mattie Jeukens